

suthot. Kiéleződött köztük a viszony, amikor Zsilinszkynek a Népszava 1941. évi, híres karácsonyi számában Kossuthról írt cikkét Szekfű Gyula a Magyar Nemzetben fölényeskedve megbíráta. Kétszeresen fájt ez Zsilinszkynek, először Kossuth miatt, akinek odaadó híve volt, de az is rosszul esett neki, hogy magyar történelemből „felülről” kioktatják, holott gyakran büszkélkedett vele, hogy „hungarológus” (így mondta) és a magyar történelem alapos ismerője (ami egyébként igaz is volt). Válaszát a Magyar Nemzet nem közölte, s ekkor *egy-kötetnyi hosszúságú „levelet”* intézett Szekfűhöz, aki ugyancsak levélben replikázott, majd ez megismétlődött. Bajcsy-Zsilinszky hosszú „levelének” elolvasása egy egész vasárnapomat vitte el, s bennem elég vegyes benyomást keltett. Nemcsak romantikus „magyarságelmélete” és a felfellobbanó nacionalista részletek miatt, hanem főleg azért, mert amikor „ég a ház”, minek kell idejét és energiáját az ilyen személyes polémiára pocskolni? Mint jelenség éppen úgy irritált, akár egy (jelentőségében és volumenében persze sokkal terebélyesebb) másik anakronizmus, a népies-urbánus vita. A Modern Kávéház összetolt márványasztalai mellett Tombor Jenővel, Kovács Imrével és Thury Levente újságíró kollégámmal igen határozottan ki is jelentettük, hogy helytelenítjük ezt a családon belüli perpatvart. Zsilinszky szokásos lobbanékony-sággal, ingerülten reagált, de néhány nap múlva belátta, hogy nekünk volt igazunk. A bácskai pogromok szörnyűséges bűntügye nehezedett akkor rá tonnás súllyal. De ennek már áttételesen sincs köze Szekfű Gyulához.

BARCS SÁNDOR

Szerkesztői asztal

Február 23-án Szegedre is ellátogatott az a román íróküldöttség, amely korábban Budapesten együttműködési megállapodást írt alá a Magyar Írók Szövetsége vezetőivel. *Alexandru Balaci* alelnök, *Constatin Ioncica* külügyi titkár és *Alexandru Andritoju* költő, a nagyváradi Familia főszerkesztője délelőtt szerkesztőségünk vendége volt, délután pedig a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola román tanszékére látogatott.

*

Tiszatáj-est volt február 14-én a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola Tamási Áron klubjában. Vörös László, Annus József és Olasz Sándor beszélgetett a hallgatókkal, a lapban megjelent írásokból Dobos Katalin színművész és Teszary Gábor olvasott föl. Közreműködött Torma László. — A Szegedi Akadémia Bizottság klubjában február 21-én került sor hasonló találkozóra. Szókefalvy-Nagy Béla akadémikus kö-

szöntötte szerkesztőségünk tagjait, bevezetőt Grezsa Ferenc irodalomtörténész mondott. Folyóiratunkat Vörös László főszerkesztő, Annus József főszerkesztő-helyettes, Olasz Sándor főmunkatárs és Tóth Béla író, rovatvezető képviselte.

*

A Magyar Írók Szövetsége Dél-magyarországi Csoportjának meghívására Szegedre látogatott február 27-én a Forrás több szerkesztője, munkatársa: *Hatvani Dániel, Buda Ferenc, Pintér Lajos, Kovács István, Fűzi László*. Délután baráti beszélgetésre ültek össze a helyi írócsoport tagjaival, este pedig érdeklődő közönségükkel találkozott a Bartók Művelődési Központban. Itt Mocsár Gábor író, szerkesztőségünk tagja köszöntötte a vendégeket s vezette a hasznos, tanulságos vitát.